

Per què Jesús va voler neixer a Betlem i no en una capital il·lustre? Atenes era la mare de la ciència, de les belles lletres i de les belles arts. Roma era l'hereva d'Atenes i dominava tots els països mediterranis. Jesús mateix va dir un dia: " Jo per això he nascut i per això he vingut al món, per a donar testimoni de la veritat " (Joan XVIII, 37) Si havia vingut a anunciar la veritat, la seva missió no hauria trovat més facilitats naixent Ell a Roma? Sant Tomas que es qui formula aquesta pregunta, respon que un orador del Concili d'Efes va dir : " Si hagués triat ^{la} l'il·lustre ciutat de Roma hauria estat atribuïda la conversió de l'univers a la potència dels seus ciutadans, Si hagués estat fill de Cesar l'exit hauria estat adscrit a ~~la~~ la potestat cesàrea. Per tal que reconeguessim que la seva divinitat havia transformat el món , escolli una mare molt pobre i una patria encare més pobre."

Manejat per un italià, per un home com Sant Tomás, que com pocs europeus del seu temps podia sentir la fascinació del ~~seu temps~~ Roma, l'argument val la pena d'esser meditat, sobretot quan veiem que es tendeix a fer del cristianisme un producte romà, sense pensar que aquesta doctrina es la mare dels protestantismes i dels separatismes religiosos.

Tant la doctrina com el miracle de l'expansió del cristianisme són ~~ob~~ obra del l'Esperit Sant. Certament el cristianisme va viatjar a cavall de

les vies de comunicació terrestres i marítimes obertes per Roma, però en la doctrina de l'Església de Crist, que és igual avui com la consignaren els evangelistes i com la formularen Sant Pere i Sant Pau, Roma no hi ha posat ni un ~~gram~~ gram. El cristianisme s'estengué malgrat les persecucions de Roma i quan les persecucions cesaren era ja arrelat a tot el Mediterrani. És clar que l'Església de Roma, i també que les de Palestina i Grecia aportaren al cristianisme creixent tresors immensos, especialment en la liturgia, les lletres i les arts. El mèrit de Roma, mèrit grandios, consisteix a haver estat providencialment elegida com a capital de la seva esglesia, una, santa, catòlica i apòstòlica. L'altre merit de Roma - i en això caldria insistir, perquè aquesta sí que és una gloria indiscutible de la Ciutat Eterna- és la política de conservació de l'Església. Estrictament parlant també el miracle de conservació es una obra de la ma de Déu, però Déu, per als seus designis, es pot valer del geni dels pobles. Roma no ha vist mai l'Església del Crist com un producte local, ni nacional, ni racial. No ha pas predicat la fe per patriotisme, ni se l'ha guardada gelosament per patriotisme. L'ha predicada per amor de Déu i tal com l'ha rebuda. Acostumada a esser capital del món l'ha predicada a tot el món, contra el Cesar o amb l'ajut del Cesar, l'ha conservada com un dipòsit sagrat i l'ha defensada amb prudència. Si n'hagués volgut treure un profit hauria partit (gastat) l'instrument, però sigui aue no ho ha volgut fer

sigui que no l'hi ha estat permés, el cas es que no ho ha fet. A Roma ⁽³⁾ el prestigi del cristianisme no l'hi ha pas servit per anexionar pobles, ni tant sols per a fer la ciutat d'Italia, i en aquest fet històric també cal veure-hi la mà de Déu.

El Mèrit de Roma Es haver compés que l'Esglesia fundada per Jesús duraria mentre el món fods món, i que el Cesar i les idees del Cesar eren cosa transitoria. Es haver compres que si Déu Es el nostre Pare i Jesús el nostre germà gran, tots som germans de la part de Déu sense distinció de races. Tot això no ho han pas comprés els pobles que per manca de fidelitat a la fe rebuda i per manca de solidaritat cristiana han sentit la necessitat de tenir aquest contrasentit que s'en diu " església nacional ".

La digressió haurá estat potser una mica massa llarga, però us asseguro que passejant per Betlem, rodant per la plaça del mercat plena de xais ases i camells, aquest tema de la pàtria de David i de Jesús us obliga a meditar-hi. La màgia del nom Betlem, no existia pas encare perquè el Fill de Déu se n' enamorés per a fer-ne la seva patria. I ara el nom ens sembla tan dolç i es tan dolç ! Betlem es realment pessebristic, però si no hi hagués nascut Jesús, d'on li vindria tanta poesia ? No seria pas d'aquella farum de xai que us empaita a tot arreu. Però com la Covea del Naixement en devia estar plena d'aquesta fortor de xai no ^{us} ~~ne~~ fa pas res que fins el menjar xaijei una mica. No us sembla un miracle que sortint d'aquesta ciutadeta i morint nou kilòmetres mes enllá com un lladre entre dos lladres, es pogués conquis-